

Konvencija 87

KONVENCIJA O SLOBODI UDRUŽIVANJA I ZAŠTITI PRAVA NA ORGANIZIRANJE

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u San Franciscu sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na tridesetprvom zasjedanju 17. lipnja 1948.,

odlučivši prihvatiti, u obliku konvencije, određene prijedloge u vezi sa slobodom udruživanja i zaštitom prava na organiziranje, a što je sedma točka dnevnog reda zasjedanja,

uzimajući u obzir da Preambula Statuta Međunarodne organizacije rada proglašava »priznanje načela slobode udruživanja« jednim od načina za poboljšanje uvjeta rada i postizanje mira;

uzimajući u obzir da Filadelfijska deklaracija ponovno potvrđuje da su »sloboda izražavanja i udruživanja bitni za stalan napredak«;

uzimajući u obzir da je Međunarodna konferencija rada na svom tridesetom zasjedanju jednoglasno prihvatila načela koja bi morala stvoriti osnovu za međunarodno uređenje;

uzimajući u obzir da je Opća skupština Ujedinjenih naroda na svom drugom zasjedanju prihvatila ta načela i zatražila od Međunarodne organizacije rada da nastavi ulagati napore kako bi se omogućilo usvajanje jedne ili nekoliko međunarodnih konvencija;

usvaja devetog srpnja tisuću devetsto četrdeset osme godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje iz 1948.:

Dio I.

SLOBODA UDRUŽIVANJA

Članak 1.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada za koju je ova Konvencija na snazi obvezuje se primjenjivati odredbe koje slijede.

Članak 2.

Radnici i poslodavci imaju pravo, bez ikakve razlike i bez prethodnog odobrenja, osnivati i, pod uvjetima koji mogu biti propisani samo pravilima te udruge, pristupati udrugama prema svojem izboru.

Članak 3.

1. Udruge radnika i poslodavaca imaju pravo izraditi svoje statute i pravila, potpuno slobodno birati svoje predstavnike, organizirati svoje upravljanje i djelatnosti i utvrditi svoje programe.

2. Javne se vlasti moraju suzdržavati od svakog uplitanja koje bi ograničavalo to pravo ili ometalo njegovo zakonito ostvarivanje.

Članak 4.

Udruge radnika i poslodavaca ne mogu biti raspuštene niti im se može obustaviti djelovanje odlukom upravnih vlasti.

Članak 5.

Udruge radnika i poslodavaca imaju pravo utemeljiti i udruživati se u federacije i konfederacije, a sve takve udruge, federacije i konfederacije imaju pravo pridružiti se međunarodnim udrugama radnika i poslodavaca.

Članak 6.

Odredbe članaka 2., 3. i 4. ove Konvencije se primjenjuju na federacije i konfederacije udruga radnika i poslodavaca.

Članak 7.

Stjecanje pravne osobnosti udruga radnika i poslodavaca ne smije ovisiti o uvjetima takve naravi koji bi ograničili primjenu članaka 2., 3. i 4.

Članak 8.

1. U ostvarivanju prava zajamčenih ovom Konvencijom radnici i poslodavci i njihove udruge, kao i ostale osobe i organizirane zajednice moraju poštivati nacionalno zakonodavstvo.

2. Nacionalno zakonodavstvo ne smije biti takvo da ograničava, niti se smije primjenjivati na način da ograničava, jamstva predviđena ovom Konvencijom.

Članak 9.

1. Opseg u kojem će se jamstva predviđena ovom Konvencijom primjenjivati na oružane snage i policiju utvrdit će se nacionalnim zakonima ili drugim propisima.

2. U skladu s načelom utvrđenim člankom 19. stavkom 8. Statuta Međunarodne organizacije rada neće se smatrati da ratifikacija ove Konvencije od strane određene članice ograničava primjenu bilo kojeg postojećeg zakona, odluke, običaja ili sporazuma na temelju kojeg pripadnici oružanih snaga ili policije uživaju bilo koje pravo zajamčeno ovom Konvencijom.

Članak 10.

U ovoj Konvenciji izraz »udruga« označava svaku udruhu radnika ili poslodavaca koja ima za cilj promicanje i zaštitu interesa radnika ili poslodavaca.

Dio II.

ZAŠTITA PRAVA NA ORGANIZIRANJE

Članak 11.

Svaka se članica Međunarodne organizacije rada za koju je ova Konvencija na snazi obvezuje da će poduzimati sve potrebne i prikladne mjere kako bi osigurala radnicima i poslodavcima slobodno ostvarivanje prava na udruživanje.

Dio III.

RAZLIČITE ODREDBE

Članak 12.

1. U odnosu na teritorije iz članka 35. Međunarodne organizacije rada izmijenjenog Instrumentom o izmjeni Statuta Međunarodne organizacije rada iz 1946., osim teritorija obuhvaćenih stavcima 4. i 5. navedenog članka koji je na taj način izmijenjen, svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju mora dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada, istovremeno ili što je moguće prije nakon ratifikacije, izjavu u kojoj navodi:

(a) teritorije u odnosu na koje se obvezuje da će se odredbe Konvencije primjenjivati bez izmjene;

(b) teritorije u odnosu na koje se obvezuje da će se odredbe ove Konvencije primjenjivati s izmjenama, kao i pojedinosti o tim izmjenama;

(c) teritorije u odnosu na koje je ova Konvencija neprimjenjiva, te u tim slučajevima razloge zbog kojih je neprimjenjiva;

(d) teritorije u odnosu na koje pridržava pravo konačne odluke.

2. Obveze predviđene stavkom 1. podstavcima (a) i (b) ovoga članka se smatraju sastavnim dijelom ratifikacije i imaju snagu ratifikacije.

3. Svaka članica može uvijek, naknadnom izjavom, odustati u cijelosti ili djelomično od svake rezerve koju je stavila u izvornoj izjavi u skladu sa stavkom 1. podstavcima (b), (c) i (d) ovoga članka.

4. Svaka članica može, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s odredbama članka 16., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenja u bilo kojem pogledu bilo koju prijašnju izjavu i u kojoj navodi sadašnje stajalište u odnosu na određene teritorije.

Članak 13.

1. Ako pitanja koja su uređena ovom Konvencijom spadaju u nadležnost samouprave nekog teritorija izvan matičnog područja, članica koja je odgovorna za međunarodne odnose tog teritorija može, u dogovoru s vladom tog teritorija, dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom prihvaća u ime teritorija obveze koje proizlaze iz ove Konvencije.

2. Izjavu kojom se prihvaćaju obveze iz ove Konvencije mogu glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada dostaviti:

(a) dvije ili više članica Organizacije u odnosu na bilo koji teritorij koji je pod njihovom zajedničkom upravom;

(b) svako međunarodno tijelo koje je odgovorno za upravljanje bilo kojim teritorijem na temelju Povelje Ujedinjenih naroda ili po drugoj osnovi, a u odnosu na bilo koji takav teritorij.

3. U izjavama dostavljenim glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada u skladu s prethodnim stavcima ovoga članka se mora naznačiti hoće li se odredbe ove Konvencije na dotični teritorij primjenjivati bez izmjene ili s izmjenama; kad se u izjavi navodi da će se Konvencija primjenjivati s izmjenama, moraju se navesti pojedinosti o narečenim izmjenama.

4. Zainteresirana članica, članice ili međunarodno tijelo mogu se u svako doba naknadnom izjavom u cijelosti ili djelomično odreći prava na izmjenu navedenu u bilo kojoj prijašnjoj izjavi.

5. Zainteresirana članica, članice ili međunarodno tijelo mogu, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s člankom 16., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenjaju bilo koju prijašnju izjavu i u kojoj se navodi sadašnje stajalište u odnosu na primjenu ove Konvencije.

Dio IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 14.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 15.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.
2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.
3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 16.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz počinje djelovati godinu dana nakon datuma kada je registriran.
2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkáže konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po isteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima utvrđenim ovim člankom.

Članak 17.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija, izjava ili otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.
2. Notificirajući članicama organizacije registraciju druge priopćene mu ratifikacije, glavni ravnatelj će upozoriti članice Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 18.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije u skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 19.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene cjelovite ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 20.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično, tada, ukoliko se novom konvencijom ne odredi drukčije:

(a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice ipso iure znači otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 16., ako i kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale novu revidirajuću konvenciju.

Članak 21.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.